

ความเป็นมาของปัญหา

ทฤษฎีจริยศาสตร์เชิงวิเคราะห์เริ่มได้รับความสนใจอย่างมากนับตั้งแต่ จี อี มัวร์ (G.E. Moore) ได้ตีพิมพ์หนังสือ Principia Ethica เมื่อต้นศตวรรษนี้ นับแต่นั้นมานักปรัชญาได้ให้ความสนใจกับปัญหาทางจริยศาสตร์เชิงวิเคราะห์มากขึ้น ทำให้เกิดทฤษฎีจริยศาสตร์เชิงวิเคราะห์ขึ้นมาหลายทฤษฎีด้วยกัน แบ่งได้กว้าง ๆ เป็น 2 พวก พวกแรกคือทฤษฎีที่เห็นด้วยกับทฤษฎีหลักของมัวร์ และดำเนินรอยตามทฤษฎีของมัวร์ พวกที่สองคือทฤษฎีที่เป็นปฏิริยาคัดค้านทฤษฎีของมัวร์และพยายามแสวงหาทฤษฎีที่น่าเชื่อถือกว่าที่มัวร์แถลงไว้ สำหรับทฤษฎีพวกที่สองนั้นมีอยู่หลายทฤษฎี เกิดจากพัฒนาการทางความคิดสืบต่อกันมา ทฤษฎีแรกที่สุดที่ในจำพวกนี้ก็คือนิคมกัณฑ์ของมัวร์ซึ่งในแง่ประวัติความคิดทางจริยศาสตร์เชิงวิเคราะห์แล้วมีความสำคัญอย่างมาก เพราะเบนความสนใจจากลักษณะการใช้ศัพท์ทางจริยะในการบรรยายข้อเท็จจริงมาเน้นลักษณะการใช้ในการแสดงและกระตุ้นทรรศนะคติถึงแก่นทฤษฎีนี้จะเป็นที่นิยมกันอยู่ไม่นานนัก แต่ทฤษฎีที่มาทีหลังและพยายามหาคำอธิบายความหมายของศัพท์ทางจริยะที่น่าเชื่อถือกว่าทฤษฎีนี้ต่างก็ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีของมัวร์ทั้งสิ้น ทฤษฎีนี้จึงน่าสนใจในฐานะที่ช่วยกรุยทางไว้ให้สำหรับทฤษฎีที่มีทรรศนะใกล้เคียงกันที่ตามมาทีหลัง และเนื่องจากทฤษฎีนี้มีพัฒนาการของตนเอง การศึกษาพัฒนาการของทฤษฎีนี้จึงมีความน่าสนใจ ในแง่ที่จะทำให้เข้าใจพัฒนาการของทฤษฎีจริยศาสตร์เชิงวิเคราะห์นับตั้งแต่ทฤษฎีของมัวร์เป็นต้นมา

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาว่า ทฤษฎีอิมพิริฟิเคชันมีการอย่างไร เพื่อที่จะทำให้เข้าใจทฤษฎีนี้ดีขึ้นว่ามีทรรศนะอย่างไร และทรรศนะเหล่านั้นได้พัฒนาไปอย่างไร โดยมีปัญหาอะไรเป็นหลัก และได้สร้างปัญหาอะไรไว้ที่ทำให้เกิดทฤษฎีอื่นที่พยายามหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้น

ในการวิจัยจะวิเคราะห์ข้อเขียนของนักปรัชญาที่มีชื่อเสียงในฐานะเป็นผู้บุกเบิกหรือเป็นผู้เพิ่มเติมหรือแก้ไขความคิดให้กับทฤษฎีนี้ โดยจะเริ่มตั้งแต่ทรรณะของ ซี เค อ็อกเคน และ ไอ เอ ริชาร์ดส์ (C.K. Ogden and I.A. Richards) ซึ่งเป็นนักปรัชญาสองคนแรก ที่แปลงทรรณะแบบอิมพีฟิเคาไว้ และจะจบลงด้วยทรรณะของพอล เอ็ดเวิร์ดส์ (Paul Edwards) ซึ่งเป็นนักปรัชญาคนสุดท้าย ที่สำคัญคนสุดท้าย เนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นทรรณะของ ซี แอล สตีเวนสัน เพราะเป็นผู้ที่นำทรรณะแบบอิมพีฟิเคาที่ตกทอดมาในลักษณะเป็นโครงร่าง มาพัฒนาโดยการขยายความอย่างละเอียดเป็นทฤษฎีที่สมบูรณ์ วิทยานิพนธ์นี้จึงถือเอาทรรณะของเขาเป็นแกนกลางของพัฒนาการของทฤษฎีนี้

ประโยชน์ที่จะได้จากการศึกษาวิจัย

การวิจัยนี้มีประโยชน์ในการทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับว่าทฤษฎีอิมพีฟิสมมีทรรณะที่สำคัญ ๆ อะไรบ้าง นักปรัชญาที่ยึดถือทฤษฎีนี้แต่ละคนได้พัฒนาทฤษฎีนี้ไปอย่างไรบ้าง อีกประการหนึ่ง การวิจัยนี้มีประโยชน์สำหรับการศึกษาพัฒนาการของทฤษฎีจริยศาสตร์เชิงวิเคราะห์หลังจากทรรณะของมาร์เป็นต้นมา เพราะมุ่งทำให้เข้าใจพัฒนาการของทฤษฎีที่เป็นหัวใจสำคัญของประวัติศาสตร์ของประวัติศาสตร์เชิงวิเคราะห์ ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในแนวโน้มของทฤษฎีที่ตามมาทีหลัง รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่ทฤษฎีเหล่านั้นพยายามจะแก้

วิธีที่จะดำเนินการวิจัย

การวิจัยจะทำโดยวิเคราะห์ข้อเขียนของนักปรัชญาคนนั้น แล้วนำมาเปรียบเทียบดูว่านักปรัชญาที่แปลงทฤษฎีอิมพีฟิเคาไว้มีอิทธิพลต่อกันอย่างไร ทรรณะของนักปรัชญาคนหนึ่งได้พัฒนาทรรณะของนักปรัชญาที่มาก่อนไปอย่างไรบ้าง ทั้งนี้โดยรวมถึงการนำข้อเขียนต่าง ๆ ที่อธิบาย วิเคราะห์ หรือวิจารณ์ทฤษฎีนี้มาพิจารณาประกอบ ในการวิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์พัฒนาการของทฤษฎีนี้เป็นสามขั้น ขั้นแรกเป็นการวิเคราะห์ทฤษฎีอิมพีฟิเคาในสมัยแรก ซึ่งประกอบด้วยทรรณะของอ็อกเคนและริชาร์ดส์ / บาร์นส์ (Barnes) คันแคน โจนส์ (Duncan-Jones) รัสเซล (Russell) คาร์แนป (Carnap) และ แอว์ (Ayer)

ขั้นที่สองเป็นการวิเคราะห์ทฤษฎีของสตีเวนสัน ว่าได้นำทฤษฎีในสมัยแรกมาพัฒนาอย่างไร โดยจะวิเคราะห์อย่างละเอียด แต่ละบทแบ่งเป็นปัญหาต่าง ๆ และในขั้นที่สาม เป็นการวิเคราะห์ทฤษฎีอิมพีในสมัยหลังซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีในสมัยหลังของสตีเวนสันและทฤษฎีของเอ็ดเวิร์ด อันเป็นพัฒนาการที่เกิดจากการแก้ไขทฤษฎีบางประการในขั้นที่สอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย